

רע"פ 2604/16 - עלא אלדין מחאג'נה נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 2604/16

לפני: כבוד השופט ח' מלצר

המבקש: עלא אלדין מחאג'נה

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה (כב' השופטת ר' בש) ב-עפ"ת 45416-01-16 מתאריך 17.03.2016

בשם המבקש: עו"ד תלס עלא

בשם המשיבה: עו"ד יוסף (ג'ואי) אש

החלטה

1. בפני בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה (כב' השופטת ר' בש) ב-עפ"ת 45416-01-16, בגדרו נדחה ערעורו של המבקש על גזר דינו של בית משפט השלום לתעבורה בחדרה (כב' השופט א' גופמן).

2. בד בבד עם הגשת בקשת רשות הערעור, הוגשה גם בקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר שהושת על המבקש. בהקשר זה הוריתי כי עונש המאסר בפועל שהושת על המבקש יעוכב עד למתן החלטה אחרת וביקשתי מהמשיבה כי תגיש את תגובתה לבקשה.

אביא עתה את הנתונים הרלבנטיים להכרעה בבקשה.

רקע והליכים קודמים

3. מעובדות כתב האישום שהוגש עולה כי בתאריך 10.12.2013 נפסל רישונו של המבקש (בנוכחותו) מלקבל, או להחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 11 חודשים. בתאריך 18.03.2014, סמוך לשעה 15:30, המבקש נהג בכביש 596 לכיוון ריחן, בזמן פסילה, ללא ביטוח וללא רישיון נהיגה תקף.
4. בית משפט השלום הנכבד הרשיע את המבקש, על פי הודאתו, בעבירות הבאות: נהיגה בזמן פסילה (עבירה לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה [נוסח חדש] התשכ"א-1961 (להלן: פקודת התעבורה)), נהיגה ללא פוליסת ביטוח בת תוקף (עבירה לפי תקנה 2(א) לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], התש"ל-1970), ונהיגה ללא רישיון תקף (עבירה לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה).
5. טרם שגזר את דינו של המבקש - בית משפט השלום הנכבד הורה כי המבקש יופנה לקבלת תסקיר שירות מבחן בעניינו. מהתסקיר שהוגש בעניינו של המבקש עולה כי המבקש, חרף הודאתו, הפחית מאחריותו למעשים בגינם הורשע בכך שטען כי נהג בשטח המצוי מחוץ לתחומיה של מדינת ישראל ומשכך לא ידע שעבר על החוק. עוד צוין, כי המבקש שהה במעצר 17 ימים, ושהה כ-7 חודשים ב"מעצר בית" מלא באיזוק אלקטרוני - דבר אשר היווה, לדברי שירות המבחן, גורם הרתעתי משמעוטי עבורו. נוכח האמור, שירות המבחן המליץ על הארכת עונש המאסר על תנאי שהיה תלוי ועומד נגד המבקש.
6. בית משפט השלום הנכבד החליט שלא לקבל את המלצות שירות המבחן ביחס להארכת עונש המאסר המותנה והשית על המבקש את העונשים הבאים: 4 חודשי מאסר לריצוי בפועל והפעלתו של עונש מאסר מותנה בן 7 חודשים (4 חודשים בחופף ו-3 חודשים במצטבר, כך שעל המבקש לרצות בסך הכל 7 חודשי מאסר בפועל, בניכוי 17 ימי מעצר), 6 חודשי מאסר על תנאי, למשך שלוש שנים, לבל יעבור המבקש עבירות של נהיגה בזמן פסילה, או נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף מעל שנתיים, 12 חודשי פסילה בפועל (שיחולו מיום שחרורו ממאסר במצטבר לכל עונש פסילה אחר), ו-12 חודשי פסילה על תנאי למשך שלוש שנים.
- למען שלמות התמונה אציין כי בגזר הדין המקורי הושת על המבקש עונש של מאסר בפועל לתקופה של 4 חודשים בניכוי ימי מעצרו, תוך הפעלת העונש של מאסר על תנאי לתקופה של 8 חודשים, מחציתו במצטבר ומחציתו

בחופף. משהובהר לבית משפט השלום הנכבד כי תקופת המאסר המותנה עמדה על 7 חודשים תוקן גזר הדין ונקבע כי 3 חודשים יופעלו במצטבר ולפיכך הושת על המבקש עונש של מאסר בפועל לתקופה כוללת של 7 חודשים.

7. המבקש ערער על גזר דינו של בית משפט השלום. ערעורו של המבקש הופנה כנגד רכיב המאסר בפועל שהושת עליו, כאשר טענתו העיקרית היתה שבית משפט השלום הנכבד שגה משלא אימץ את המלצת שירות המבחן להאריך את עונש המאסר על תנאי. המבקש ציין בנוסף כי בית משפט השלום הנכבד שגה משלא נתן, לשיטתו, את המשקל הראוי לנסיבותיו האישיות, ובין היתר, לכך: שהוא אב ל-4 ילדים; להיותו המפרנס היחידי במשפחה, ולתקופה הממושכת יחסית בה שהה במעצר וב"מעצר בית".

8. בית המשפט המחוזי הנכבד דחה את ערעורו של המבקש, בקובעו, בין היתר, כדלקמן:

"בימ"ש קמא אף הקל עם המערער בכך שהטיל עליו עונש מתון של ארבעה חודשי מאסר בפועל, תוך הפעלת המאסר על תנאי בן ה 7 חודשים, חלקו במצטבר וחלקו הניכר בחופף [...] משלא חרג בימ"ש קמא כלל ממדיניות הענישה הנהוגה במקרים דומים, הרי שדין ערעורו של המערער להידחות" (שם, בעמ' 4-5; ההדגשות שלי - ח"מ).

9. על פסק דינו של בית המשפט המחוזי הנכבד הנ"ל הוגשה בקשת רשות הערעור שבפני.

טענות הצדדים

10. במסגרת הבקשה - המבקש מלין על חומרת העונש שהושת עליו. בתוך כך, המבקש טוען כי הערכאות הקודמות שגו משלא נתנו את המשקל הראוי למספר נסיבות, וביניהן: המלצת שירות המבחן להאריך את עונש המאסר על תנאי, החרטה שהביע על מעשיו, התקופה הממושכת בה שהה במעצר ימים ולאחר מכן בתנאי איזוק אלקטרוני, ונסיבותיו האישיות, וביניהן, היותו כבן 39, נשוי ואב ל-4 ילדים, המשמש כמפרנס היחידי במשפחה.

11. בתגובתה, המשיבה טענה כי הבקשה איננה עומדת בקריטריונים, אשר הותוו לצורך מתן רשות ערעור ב"גלגול שלישי", בשים לב לכך שעניינה של הבקשה הוא בחומרת העונש שהושת על המבקש, וזה איננו חורג, לשיטתה של המשיבה, ממדיניות הענישה הראויה במקרים כגון דא.

דיון והכרעה

12. לאחר עיון בבקשה ובחומר שצורף לה, ובתגובת המשיבה לבקשה הנני סבור כי דין הבקשה להידחות. אנמק בקצרה מסקנתי זו להלן.

13. הלכה היא כי בקשת רשות ערעור ב"גלגול שלישי" תתקבל רק במקרים מיוחדים, בהם מתעוררת שאלה משפטית עקרונית רחבת היקף וכבדת משקל, בעלת השלכות ציבוריות החורגות מד' אמותיהם של הצדדים לבקשה, או בנסיבות המעוררות חשש מפני עיוות דין, או אי-צדק חמור שנגרם למבקש (ראו: ר"ע 103/82 חניון חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיפה) בע"מ, פ"ד לו(3) 123 (1982); רע"פ 6487/12 דביר נ' מדינת ישראל (15.07.2013); רע"פ 8531/15 עליה נ' מדינת ישראל (14.12.2015) (להלן: עניין עליה)).

14. זאת ועוד - הבקשה שלפני נסובה כל-כולה על חומרת העונש, אשר הושת על המבקש. בהקשר זה, נקבע כי, ככלל, לא תינתן רשות ערעור ב"גלגול שלישי" על חומרת העונש, אלא במקרים מיוחדים בהם מתגלה סטייה קיצונית ממדיניות הענישה המקובלת בעבירות דומות (עניין עליה; רע"פ 3929/09 דהן נ' מדינת ישראל (16.08.2009); רע"פ 4491/14 סורן נ' מדינת ישראל (29.06.2014)).

15. בענייננו, העונש שנגזר על המבקש - איננו חורג ממדיניות הענישה הנהוגה במקרים כגון אלה (ראו למשל: רע"פ 280/16 רדיע נ' מדינת ישראל (19.01.2016); רע"פ 2588/16 שלבאיה נ' מדינת ישראל (19.09.2016)). עוד ראוי לציין, כי העבירות שיוחסו למבקש בכתב האישום הנוכחי, מצטרפות לעברו התעבורתי המכביד, הכולל 17 הרשעות קודמות בעבירות שונות, לרבות בעבירות של נהיגה בזמן פסילה ונהיגה ללא רישיון נהיגה בתוקף. יתרה מכך, בזמן ביצוע העבירות מושא כתב האישום, המבקש היה פסול מלקבל, או להחזיק רישיון נהיגה - עונש שלא הרתיע אותו מלחזור ולבצע עבירות נוספות.

16. בנסיבות הנ"ל - לא מצאתי פגם בכך שבית משפט השלום הנכבד לא אימץ את המלצת שירות המבחן בעניינו של המבקש, ואסביר: תסקיר שירות המבחן משמש כלי עזר חשוב בידי בית המשפט ומסייע לו לעמוד על בעיותיו של הנאשם ועל סיכויי שיקומו. עם זאת, בפסיקה נקבע כי תסקיר שירות המבחן איננו מחייב את בית המשפט, אשר בוחן מגוון שיקולים **רחב יותר** מאלו אותם שוקל שירות המבחן (ראו: ע"פ 1170/15 פלוני נ' מדינת ישראל, בפסקה 18 (11.1.2016); רע"פ 8344/15 מחאמיד נ' מדינת ישראל, בפסקה 7 (08.12.2015)).

17. נוכח כל האמור לעיל, הגעתי למסקנה כי המקרה שלפני איננו מצדיק מתן רשות ערעור ב"גלגול שלישי". משכך - בקשת רשות הערעור נדחית.

18. המבקש יתייצב לריצוי עונש המאסר שנגזר עליו - בתאריך 18.06.2018 עד לשעה 10:00, שאז יתבטל עיכוב הביצוע שעליו הוריתי - בבימ"ר קישון, או במקום אחר על פי החלטת שירות בתי הסוהר, כשברשותו תעודת זהות, או דרכון. על המבקש לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שירות בתי הסוהר, טלפונים: 08-9787377 או 08-9787336.

ניתנה היום, י"ז באייר התשע"ח (2.5.2018).

ש ו פ ט

עמוד 4
